

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]

PSALMII I CARTEA A CINCEA

Psalmul 119

- 164 *De șapte ori pe zi Te laud,
din pricina legilor Tale celor drepte.*
- 165 *Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta
și nu li se întâmplă nicio nenorocire.*
- 166 *Eu nădăjduiesc în mântuirea Ta,
Doamne, și împlinesc poruncile Tale.*
- 167 *Sufletul meu ține învățăturile Tale,
și le iubesc mult de tot !*
- 168 *Păzesc poruncile și învățăturile Tale,
căci toate căile mele sunt înaintea Ta.*
- 169 *Să ajungă strigătul meu până la Tine,
Doamne ! Dă-mi pricepere,
după făgăduința Ta.*
- 170 *Să ajungă cererea mea până la Tine !
Izbăvește-mă, după făgăduința Ta !*
- 171 *Buzele mele să vestească lauda Ta,
căci Tu mă înveți orânduirile Tale !*
- 172 *Să cânte limba mea cuvântul Tău,
căci toate poruncile Tale sunt drepte !*
- 173 *Mâna Ta să-mi fie într-ajutor,
căci am ales poruncile Tale.*
- 174 *Suspîn după mântuirea Ta, Doamne,
și Legea Ta este desfătarea mea.*
- 175 *Să-mi trăiască sufletul și să Te laude,
și judecățile Tale să mă sprijine !*
- 176 *Rătăcesc ca o oaie pierdută : caută pe
robul Tău, căci nu uit poruncile Tale.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

Psalmul 120

O cântare a treptelor

- 1 *Către Domnul strig în strâmtorarea mea,
și El m-ascultă.*
- 2 *Doamne, scapă-mi sufletul de buza
mincinoasă,
de limba înșelătoare !*
- 3 *Ce-ți dă El ție, ce-ți aduce El ție, limbă
înșelătoare ?*
- 4 *Săgeți ascuțite de războinic
cu cărbuni aprinși de ienupăr.*
- 5 *Vai de mine că locuiesc la Meșec, că
locuiesc în corturile Chedarului !*
- 6 *Destul mi-a locuit sufletul
lângă cei ce urăsc pacea.*
- 7 *Eu sunt pentru pace ;
dar de îndată ce vorbesc eu,
ei sunt pentru război.*

Psalmul 121

O cântare a treptelor

- 1 *Îmi ridic ochii spre munți ... De unde-mi
va veni ajutorul ?*
- 2 *Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a
făcut cerurile și pământul.*
- 3 *Da, El nu va îngădui să ți se clatine
piciorul ; Cel ce te păzește nu va dormita.*
- 4 *Iată că nu dormitează, nici nu doarme
Cel ce păzește pe Israel.*
- 5 *Domnul este păzitorul tău, Domnul este
umbra ta pe mâna ta cea dreaptă.*

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Cine bate acolo ?

„Iată, Eu stau la ușă și bat.” (Apocalipsa 3 : 20)

În Evul Mediu, în Germania, tribunalele secrete sau „instanțele Vehm” exercitau o influență puternică.

La început ele au fost familiare numai la populația saxonă, pe „pământul roșu” din Westfalia ; în vremea când nu era împărat, când brațul pedepsitor al justiției lipsea, instanțele Vehm și-au extins prestigiul și puterea până spre Franconia și Șwabia. În multe cazuri, ele pedepseau răutatea și violența fără a ține seamă de persoană.

Jurații sau inițiații instanțelor Vehm au făcut un legământ secret din bărbați fără cusur. Toți au făgăduit cu jurământ „să tăinuiască secretul instanței Vehm față de nevastă și copil, de tată și mamă, de soră și frate, de foc și vânt, de tot ce luminează soarele, de tot ce udă ploaia, de tot ce este între cer și pământ.”

Deci nimeni nu știa cine aparține acestei instanțe secrete ai cărei ochi păreau să vadă totul și ale cărei urechi păreau să audă tot ce se șoptea încet pe întuneric.

Dintre inițiați erau aleși pentru fiecare zi de judecată judecătorii și executorii sentinței ; în fiecare ținut prezida un jurat al tribunalului secret neoficial : locul unde instanța își ținea ședința, se numea tribunal.

Când era vorba despre dispute cetățenești, atunci judecata avea loc la momentul potrivit al zilei, la lumina soarelui, sub cerul senin. Judecătorii erau acoperiți și de nerecunoscut.

Dar când era vorba de : crimă, jaf, viol, furt și vrăjitorie, atunci judecata era secretă și avea loc noaptea. Unul dintre inițiați prindea citația noaptea pe ușa pârâtului, în timp ce bătea la ușă cu mânerul de la ușă. În citație, pârâtul era chemat într-un anumit loc. Acolo era așteptat pentru a fi dus în fața instanței.

Instanța secretă era adunată la lumina făcliiilor.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Dacă pârătul amâna sau dacă fiind conștient de vina lui, nu dădea curs citației, era judecat și acuzat în lipsă de instanța Vehm, adică toți inițiații erau obligați ca oriunde l-ar întâlni pe acest acuzat, să-l spânzure de un copac, sau, dacă se apără, să-l omoare altfel.

Ca semn că sentința instanței a fost executată asupra celui omorât, lângă cadavru era pus un pumnal, pe care era gravat semnul secret al instanței Vehm.

Câte un om distins sau sus-pus era ajuns de instanța Vehm, la fel ca și un tâlhar sau escroc, care credea că nimeni nu știe de vina lui de omucidere.

Inima câte unui răufăcător se speria, când în liniștea nopții răsună zgomotul mânerului de la ușa, iar la deschiderea ușii, în loc de un om, se afla citația instanței secrete.

Câte unul, conștient de vină, voia să scape de judecată prin fugă, dar era totuși ajuns din urmă de trimisul necunoscut, în locul unde credea că nu-l cunoaște nimeni.

Instanța Vehm a încetat de mult să existe, dar bătaia în ușa inimii și a conștiinței celui vinovat nu a încetat.

Ce-i drept, omul acoperă vina ascunsă cu o fire cinstită, cu aparență respectabilă și viață veselă, dar mesagerii care bat în clipele liniștite, trimiși de un Judecător sfânt și atotștiutor, îl ajung.

Acum, în zilele harului, ei prind o chemare a dragostei pe ușa inimii tale, astfel ca păcătosul să-și mărturisească vina, să caute har și să-l găsească.

Dumnezeu trimite tot felul de mesageri : furtună, naufragiu, cădere de pe cal, accident de cale ferată, o boală grea ; în cazul unuia, moartea mamei devotate, în cazul altuia ocară, rușine, pedeapsă grea pentru răutatea lui devenită evidentă.

De multe ori un cuvânt serios din Biblie al mesagerilor, care atinge brusc conștiința, amintirea unor clipe de mult uitate, a unor persoane, lucruri sau fapte, care acum se ridică în fața conștiinței atenționând și avertizând.

Dumnezeu face ca prin bătaia mesagerilor Lui, omul împovărat de vină să se trezească brusc, încât să-i tresară în conștiință vina lui ...

Dumnezeu bate la inima păcătosului, ca omul să se oprească din calea lui și să se întoarcă la Dumnezeu lui. N-a bătut Dumnezeu deja și în viața ta, la ușa inimii tale și a atras atenția conștiinței tale ? Nu-L auzi bătând chiar și în clipa aceasta ? Ai fi pregătit să apari în fața Judecătorului ? El încă te invită, dar îți spune că va veni o zi când vei fi citat și va trebui să apari, fie că vrei, fie că nu vrei.

Dar acum Dumnezeu ciocănește în har. Domnul Isus Însuși bate la ușa inimilor și dorește să intre. El vrea să ia vina și păcatul și să elibereze conștiința de povara ei grea. Dumnezeu vrea să dea siguranță aceluia pe care-l cheamă, că pe păcătosul profund vinovat nu trebuie să-l mai amenințe nicio judecată.

Isus îți strigă prin ușa închisă : *Smerește-te ! Deschide ușa inimii tale cu pocăință și mărturisire, îți aduc mântuire și pace, har și iertare deplină. Eu am pornit la drum și am părăsit slava pe care o aveam la Tatăl înainte de întemeierea lumii, pentru a te căuta în întuneric și în umbra morții ... Deschide-Mi, lasă-Mă înăuntru ca să se lumineze în inima ta, Eu aduc viață și pace și nădejde, ca să rămân la tine, să te sprijin și să te port.*

Ce răspunzi glasului lui Isus, care bate ? [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1989 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 24 | KAGAVA

Dacă îți pierzi vederea este foarte ușor să inventezi ochii lăuntrici. Dumnezeu e însăși lumina. Dacă lucrurile din afară sunt acoperite în întuneric, lumina este ascunsă în odăița interioară a sufletului meu. Lumina eternului Dumnezeu strălucește mereu”.

Dar cu toate amenințările împotriva sănătății sale, el era cu capul neaplecat și cu inima fără frică, înfrunta viața în plinătatea ei. Puternic în credință că este nemuritor chiar pe pământ, până nu-și va sfârși misiunea, el zicea : „Voi pași până la sfârșitul celui din urmă kilometru și acolo dacă trebuie să cad, voi cădea bucuros. N-am nici o dorință să mor pe patul meu !” El era o fire foarte simțitoare. Și în această privință se asemena cu Domnul Isus care a zis :

„*Mi-e milă de popor*”. Inima lui era ca o harfă eoliană ce vibrează la orice adiere. Sentimentele sale puternice erau adânc mișcate la vederea suferinței. În 1937, din pricina războiului chino-japonez, venitul lui Kagava din vânzarea cărților sale a încetat. Nu mai putea ajuta pe alții așa cum dorea. Dar și atunci, în timp de război, el a continuat a propovădui mesajul Prințului Păcii. La una din întrunirile sale, el a stat tăcut, cu capul plecat mult timp, iar când a vorbit, a zis : „*Acesta care stă aici nu-i Kagava, e numai umbra lui.*

Adevăratul Kagava e colo, în China, cu mamele suferinde și cu copiii mutilați, lăsați fără adăpost de război” ...

CAPITOLUL 25

HENRY MOORHOUSE

Pentru unii, mântuirea e o experiență liniștită, plăcută, binecuvântată, ca cea a lui Corneliu.

Pentru alții e cu șocuri mari, e o smulgere din valuri năprasnice și așezarea pe stâncă, e ridicare din prăbușire, e salvare chiar de la sinucidere, cum a fost cea a temnicerului din Filipi. Cam așa a fost și pocăința lui Henry Moorhouse.

El s-a născut în anul 1840 în Ardnich. Tinerețea sa a fost o trăire în toate păcatele. La 20 de ani el era bețiv și cu totul înrăit. În mai multe rânduri a fost aruncat în închisoare. Dorea fericirea, dar a constatat că păcatul l-a nenorocit.

Zbuciumat în suflet, cu remușcări în conștiință, vedea că nu mai poate trăi așa. Atunci s-a hotărât să se sinucidă.

Într-o seară a luat pistolul și a plecat. La o intrare întunecoasă într-o clădire s-a oprit, și-a scos pistolul să-și tragă un glonț în cap.

Dar chiar în acel moment a auzit o voce citind pilda fiului risipitor. Sus la etaj în acea clădire era o sală de rugăciune și cum ușa era deschisă, iar vestitorul Evangheliei începuse să citească textul, pe el cuvântul l-a săgetat ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]]